

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: Doc. MUDr. I. Ž., CSc., nar. X, Ch. 27, P.2, *zastoupeného: Mgr. B. D., obecný
 zmocněnec, V R. 983/26, P. 5*, proti **žalované: PČR, Krajské ředitelství policie
 Plzeňského kraje**, Nádražní 2437/2, 301 00 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí
 žalovaného ze dne 17.12.2015 č.j. KRPP-192919-1/ČJ-2015-0300DP,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Městského ředitelství Plzeň, obvodního oddělení Plzeň-střed, ze dne 16.9.2015 č.j. KRPP-127816/ČJ-2015-030517-POH, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci rozhodnutí o přestupku žalobce vydaného v blokovém řízení dne 24.10.2014 a zadokumentovaného na pokutovém bloku na místě zaplaceném série FD/2013 číslo D 1596113.

Žalobce v žalobě tvrdil, že správní orgán policie se nezabýval meritem věci, a to skutečností, že vyšly najevo skutečnosti, jež neznal policista na místě silniční kontroly a rozhodoval se na základě chybně interpretovaných informací (*přepis radiové komunikace mezi operačním důstojníkem IOS a policistou OOP Plzeň ze dne 24.10.2014*).

Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby s tím, že podle § 94 odst. 5 správního řádu (dále jen „s.ř.“) v rámci přezkumu či obnovy řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře. Zákon zde správnímu orgánu stanoví povinnost šetřit již dříve v dobré víře nabytá práva účastníka. Zjednodušeně je dle žalované možno říci, že účastník řízení práva nabyl v dobré víře tehdy, pokud svým přičiněním (*např. dodáním nepravdivých podkladů*) nepřispěl k tomu, že vydané rozhodnutí trpí určitými vadami. V daném případě došlo k pochybení správního orgánu při vydání rozhodnutí, přičemž účastník řízení k tomuto pochybení nijak neprospěl, je tedy jednoznačně možné říci, že účastník řízení podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty na místě uloženou sankci v dobré víře přijal. Účastník se pak domáhá obnovy řízení s tím, že požaduje, aby správní orgány jeho v dobré víře nabytá práva nešetřil, ale naopak, aby je potrestal přísněji. V rámci blokového řízení byla totiž žalobci udělena pokuta 500,-Kč, přitom pokud by věc byla řešena v klasickém správním řízení, žalobci by hrozila sankce zákazu činnosti v délce minimálně jeden měsíc a pokuta minimálně 2.500,-Kč. Takováto situace je ojedinělá a dle žalované zákon nedává jinou možnost, než návrh na obnovu řízení zamítnout právě s ohledem na zákonnou povinnost šetřit práva účastníka nabytá v dobré víře.

Součástí správního spisu je žádost žalobce o obnovu řízení ze dne 4.7.2015 podle § 100 odst. 1 písm. a) s.ř. s tím, že existují nové skutečnosti a důkazy, které existovaly v době původního řízení a účastník je nemohl v původním řízení uplatnit, a to podnět k přezkumnému řízení ze dne 7.11.2014, stanovisko správního orgánu k tomuto podnětu ze dne 16.1.2015 a přepis radiové komunikace mezi operačním důstojníkem a policistou ze dne 24.10.2014. Z pokutového bloku výše označeného čísla je zřejmé, že žalobci byl vypsán za přestupkové jednání spáchané dne 24.10.2014 ve 20:35 hod. v ulici Pražská, Plzeň, kdy řidič osobního automobilu RZ 1AV 1732 nezastavil na světelný signál „Stůj“, čímž porušil ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“). Podle úředního záznamu ze dne 22.11.2014 pořízeného PČR, Městským ředitelstvím Plzeň, se žalobce dopustil dopravního přestupku na křižovatce s řízeným provozem v ulici Pražská v Plzni, kdy nerespektoval světelný signál „Stůj“. Řidič jel ulicí Pražská v Plzni směrem ke křižovatce ulic Pražská, Sirkova a U Prazdroje a před hranicí křižovatky s řízeným provozem nezpomalil, nezbrzdil a plynule jí projel, přestože byl již rozsvícen světelný signál „Stůj“. Po zastavení byla provedena lustrace včetně zkoumání recidivy osoby, kdy bylo zjištěno, že osoba má pouze jeden přestupek - nerespektování dopravního značení „Stop“. Na základě toho bylo možné vyřešit žalobce v blokovém řízení, s čímž žalobce souhlasil a pokutu ve výši 500,-Kč na místě zaplatil. Z přepisu radiové komunikace mezi operačním (lustračním) důstojníkem IOS a policistou OOP Plzeň-střed ze dne 24.10.2014 z relace ve 20:36:28 hod. a 20:37:52 hod. vyplynulo, že bylo lustračním důstojníkem sděleno, že v kartě řidiče má žalobce za poslední rok jeden přestupek sledovaný, a to nezastavení na stopce. V evidenční kartě řidiče je zaznamenán přestupek žalobce ze dne 26.11.2013 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod pátý zákona o silničním provozu spočívající

v porušení § 70 odst. 2 písm. a) téhož zákona, což bylo vyřešeno v blokovém řízení. Podle oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 27.11.2013 k předmětnému přestupku mělo dojít dne 26.11.2013 v 9:56 hod. v ulici Slánská, Praha 6, kdy žalobce na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj“. Dle sdělení PČR, Krajského ředitelství Plzeňského kraje ze dne 16.1.2015, jakožto výsledku přezkumného řízení, vyplývá, že správní orgán souhlasil s žalobcem, že bloková pokuta mu dne 24.10.2014 uložena býti neměla. Je to v rozporu s § 125c odst. 7 zákona i silničním provozu, podle něhož *„přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.“* Ve smyslu odst. 5 téhož ustanovení se za opakovaný přestupek (v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců) obligatorně uloží sankce zákazu činnosti. Zjištěním z evidenční karty řidiče správní orgán konstatoval, že je v kartě řidiče zadokumentován přestupek ze dne 26.11.2013 a následně i ze dne 24.10.2014. Před uložením blokové pokuty dne 24.10.2014 byla provedena lustrace žalobce s cílem zjistit, zda se obdobného přestupku žalobce již nedopustil v posledních dvanácti měsících. Pracovník integrovaného střediska provádějícího lustrace podal policistce informaci, že žalobce v uvedeném období pouze nerespektoval dopravní značení „Stop“. Žalobce v rámci svých podání k přezkumnému řízení ze dne 20.11.2014 uváděl, že zjistil následnou poruchu brzdové soustavy, nicméně v podání ze dne 27.11.2014 již uváděl, že mu bloková pokuta byla vydána v rozporu se zákonem, neboť spáchal již přestupek opakovaně v období kratším jak jeden rok. Věc měla být podle žalobce oznámena příslušnému správnímu orgánu a měla mu být uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel. Podle správního orgánu policistka na základě jí známých informací z pozice policejního orgánu rozhodla správně, že je možné blokovou pokutu uložit. Podle ustanovení § 2 odst. 3 s.ř. musí být správními orgány šetřena práva nabytá v dobré víře. Při vědomí této základní zásady správního řízení nelze podle správního orgánu připustit, aby bloková pokuta byla zrušena a žalobce byl potrestán přísněji. Z kopie doručenky je zřejmé, že výsledky přezkumného řízení ve formě sdělení byly žalobci doručeny dne 21.1.2015.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že pro obnovení řízení musí být prokázáno, že zde jsou dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy. Ty současně musí existovat v době původního řízení dne 24.10.2014 a musí být ku prospěchu účastníka. Další podmínkou je, že účastník je nemohl v době ukládané blokové pokuty uplatnit. Vše musí být splněno současně. Pod novými skutečnostmi je třeba rozumět skutková zjištění, tedy okolnosti týkající se samotného skutku. Těmito okolnostmi nejsou v žádném případě chyby v právní kvalifikaci, chybně vyplněný pokutový blok ani další administrativní nedostatky. Argumenty uváděné žalobcem takovými novými skutečnostmi rozhodně nejsou. Podnět Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7.11.2014 není důvodem pro obnovu řízení a na tento již bylo reagováno při rozhodování žádosti účastníka o přezkum řízení. Sdělení PČR, KŘ Plzeňského kraje, ve věci podnětu na přezkumné řízení ze dne 16.1.2015 rovněž není důvodem pro obnovu řízení, neboť se nejedná o novou skutečnost – jde pouze o písemnost – sdělení účastníka ve věci žádosti o přezkum řízení. Přepis radiové komunikace rovněž není podle správního orgánu I. stupně novou skutečností, která byla mohla být důvodem pro obnovu řízení. Argumenty první a druhý byly podle správního orgánu I. stupně nadto uplatněny po zákonné lhůtě, neboť lze s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 s.ř. žádost o obnovu řízení podat do tří měsíců ode dne, kdy se účastník o důvodu obnovy dozvěděl a toto bylo účastníkovi známo od 21.1.2015, kdy převzal do vlastních rukou sdělení PČR ve věci přezkumného řízení. Podle správního orgánu I. stupně účastníkem navrhované argumenty

navíc nesplňují ani podstatný obligatorní znak, tedy že jsou ku prospěchu účastníka. Paradoxem je, že se účastník domáhá obnovy řízení, protože mu byla z důvodu chybné lustrace uložena bloková pokuta, ačkoliv se jednalo o sledovaný, opakovaný přestupek, za který se ukládá sankce zákazu činnosti – tedy trest zjevně přísnější. Již tento samotný fakt odporuje jedné ze základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v hlavě druhé správního řádu, tedy že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře. Podle správního orgánu tak nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které by existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit.

Žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí poukázala na ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) s.ř. s tím, že prvním znakem dle tohoto ustanovení je okolnost, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy. Dále, že tyto skutečnosti existovaly v době původního řízení a za třetí, že jsou ke prospěchu účastníka. Čtvrtým znakem je skutečnost, že je účastník nemohl uplatnit v původním řízení a za páté platí, že skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení dané otázky. Všechny tyto znaky musí být splněny současně. Žalobce se dne 24.10.2014 dopustil téhož přestupku jako 26.11.2013. Jde opakované jednání v době kratší dvanácti po sobě jdoucích měsíců. Podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu za toto opakované porušení se obligatorně uloží zákaz činnosti od jednoho do šesti měsíců a pokuta od 2.500,-Kč do 5.000,-Kč. Odst. 7 téhož ustanovení stanovuje, že takový přestupek nelze projednat v blokovém řízení. Chyba při ukládání pokuty byla, že policistka ukládající blokovou pokutu 24.10.2014 dostala od pracovníka provádějícího lustraci chybnou informaci, že se účastník dopustil přestupku nezastavení na stopce. Takový přestupek sledovaný není. Proto měl policejní orgán za to, že uložení blokové pokuty nic nebránilo. Postavíme-li proti sobě blokové pokuty 500,-Kč, jíž byl žalobce skutečně potrestán, a zákaz činnosti minimálně v délce jednoho měsíce a současně ukládanou pokutu nejméně 2.500,-Kč, lze podle žalovaného tvrdit, že pokud by byl přestupek žalobce znovu projednán, byly by uloženy sankce mnohonásobně přísnější. Z toho důvodu měla žalovaná za to, že dne 24.10.2014 nabyt účastník v dobré víře práva, že je jeho přestupek s konečnou platností pravomocně vyřešen a již za něj nebude opětovně potrestán. Znovuotevření přestupku je v rozporu se zásadou správního práva, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře a může do něj zasahovat za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu a v souladu s § 2 odst. 3 s.ř. Podle žalovaného v dané věci převažují práva účastníka nabytá v dobré víře v nezměnitelnost rozhodnutí nad požadavkem zákonného potrestání zákazem činnosti. Žalobce předložil jako nový důkaz přepis hovoru při radiové komunikaci, jehož obsahem byla prováděná lustrace 24.10.2014. Tento přepis rozhovoru podle žalovaného dokazuje toliko, že policista na místě přestupku dostal chybné informace. Místo správné informace o jízdě na červenou mu byla poskytnuta informace o nezastavení na stopce. Tento předkládaný důvod nenaplnuje pojmově znaky nové skutečnosti, o níž by bylo lze v obnovovacím řízení rozhodovat. Žalovaná neshledala žádný prospěch účastníka z toho, že bude potrestán přísněji. Naopak v případě nového projednání vše hovoří v neprospěch žalobce. Proto i tento zákonný znak obnovy řízení naplněn nebyl. Dále žalovaná konstatovala, že bloková pokuta neměla být uložena, což se prokazatelně žalobce dozvěděl dne 21.1.2015 z písemnosti správního orgánu nazvané „Sdělení ve věci přestupku ze dne 24.10.2014“ datované dnem 16.1.2015 (přezkumné řízení). Ve sdělení jsou popsány podklady pro závěr ponechat blokovou pokutu v platnosti. Lhůta tří měsíců k podání žádosti o obnovu řízení počítaná od tohoto okamžiku marně uplynula

21.4.2015. Protože žalobce požádal o obnovu řízení v písemnosti podané v poštovní přepravě dne 16.7.2015, považuje žalovaná subjektivní lhůtu za marně uplynulou a toto rovněž za důvod zamítnutí žádosti o obnovení řízení.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce souhlasil a žalovaná se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřila.

Žaloba není důvodná.

Soud vycházel z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, č.j. **1 As 21/2010-65** (všechna zde uvedená rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz), podle něhož „*obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení.*“

Nejvyšší správní soud v tomto usnesení dovedl, že přípustnost obnovy řízení podle **§ 100 odst. 1 písm. a) správního řádu** závisí prioritně na tom, co žadatel v žádosti na obnovu řízení zpochybňuje. Podle Nejvyššího správního soudu „*...nemůže obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta.*“ Námitky žalobce směřují proti nedostatečnému skutkovému zjištění a porušení ust. 84 zákona o přestupcích. V žalobě se jedná konkrétně o námitku existence nového důkazu – přepisu radiové komunikace mezi operačním důstojníkem IOS a policistou OOP Plzeň ze dne 24.10.2014. Tvrzení žalobce patří podle názoru soudu právě k námitkám, jimiž žalobce dodatečně brojí proti skutkovým zjištěním učiněným v blokovém řízení. Takové námitky však nelze považovat za skutečné zpochybnění souhlasu s blokovým řízením.

Jak správně uvedly správní orgány ve výše shrnutých rozhodnutích, k povolení obnovy řízení nepostačuje existence jakýchkoliv nových skutečností či důkazů, nýbrž pouze takových, které odpovídají všem podmínkám ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, tj. také jsou schopny ovlivnit nové rozhodnutí ve věci samé *ve prospěch* navrhovatele. Soud má na základě uvedených úvah za to, že správní orgány správně bez dalšího zamítly žádost žalobce o obnovu řízení, neboť je zřejmé, že žalobcem uváděný nový důkaz – přepis radiové komunikace mezi operačním důstojníkem IOS a policistou OOP Plzeň ze dne 24.10.2014 jednoznačně svědčí o tom, že žalobce měl být postihován přísněji než jen blokovou pokutou, když měl být projednáván ve správním řízení ohledně přestupku, za který je obligatorní trest zákazu řízení všech motorových vozidel.

Napadené rozhodnutí považuje soud za logicky, řádně a dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné. Na základě toho soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měla nárok na jejich náhradu žalovaná, která měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 28. února 2017

Mgr. Jana Komínková,v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová